

Mega-productie De Wilde Deerne vindt in IJsselhallen droomdecor

De locatie van de Stadsproductie is bekend, de makers zijn blij met de IJsselhallen. En bij de IJsselhallen zijn ze blij dat ze iets voor de stad kunnen doen.

Janske Mollen

Zwolle

Daar staat ze. Floor Verhoeff. Zes jaar en één van de hoofdrolspelers in het muziektheaterspektakel De Wilde Deerne, dat straks de enorme, nu nog lege, hal in de IJsselhallen moet gaan vullen. Moet-lijk voor te stellen. Juist voor een 6-jarige met voorjaarsvakantie. Maar producent Boudewijn Koops van de Zwolse Stadsproductie



► Floor Verhoeff, één van de hoofdrolspelers in De Wilde Deerne op locatie: de Zwolse IJsselhallen. FOTO FRANS-PALMAN

droomt hier al maanden van. Hij schetst invulling en decor van het stuk over het 300 jaar geleden gevonden wolfsmeisje, dat vanaf 11 mei moet gaan spelen in de IJsselhal (5450 vierkante meter groot) met de entree aan de zijde van de A28. Hij is dolblij met de IJsselhallen als locatie. „Er zijn niet veel locaties in Zwolle voor zo'n grote productie”, vertelt hij. Daaronder was hij extra blij toen Libéma hem benaderde: „Hoe kunnen wij helpen? „Sommeje Zwollenaren hebben helemaal niets met de activiteiten die hier plaatsvinden”, zegt directeur Toni Denneboom. „Wij zoeken verbinding met de stad en dit is een evenement dat Zwollenaren wel leuk vinden.” En het prijzkaartje daaraan? „We doen het niet voor het geld”, zegt Denneboom. Net als vier andere grote partijen in de stad: Novon, Hemmink, Rabobank en Ikea. „Nabers”, noemt Koops ze. „Bedrijven die de bereidheid hebben om te kijken wat er wel kan. Het samen willen doen.”

Tekend voor de stad Zwolle, vindt Koops. En een directe link tussen het heden en De Wilde Deerne van 300 jaar geleden. „Hier werden vluchtelingen opgevangen. Dat was binnen een dag besloten en omarmd door de IJsselhallen en een groot deel van de stad. Exact als met het wolfsmeisje. Je komt ergens terecht waar je de codes niet kent en de taal niet van spreekt. Hoe zorg je dat je mee kunt draaien? Hoe overgeleverd ben je dan aan een ander?”

Dat verhaal moet de enorme

cast straks gaan spelen in de IJsselhal. „Via de entree kom je in de foyer, waar ook de tentoonstelling staat”, vertelt Koops. Vervolgens kom je op het horecaplein met het Rabobank Talent Stage en daarna in de eigenlijke speelzaal.”

Dat horecaplein met Talent Stage wordt na afloop centrum van muziek en feest. „Mer jong Zwols talent op het podium. Dat wordt iedere avond een écht Zwols feestje.”

Wie de lege vloer en het hoge, gewelfde plafond nu ziet, kan zich nauwelijks voorstellen dat over 2 maanden 750 mensen per voorstelling op enorme tribunes plaatsnemen om onder andere Floor in actie te zien. Die hangt nu nog tegen moeders aan. „Ik was een beetje ziek”, zegt ze, niet bepaald onder de indruk van de hal

of de verslaggeefster. Nee, haar aanstaande logeerpartijtje bij oma is veel spannender.

Voor Koops en de rest van het productieteam ligt dat anders. „Alles moet nog uitgedacht, gemaakt en gebouwd worden”, zegt Koops. „Er zit een artstrick team achter die met het ene idee na het andere komen. De 'sky is the limit'. Maar pin me nergens op vast, in het creatieve proces kan nog zoveel veranderen.”

'Hell of a job'

Het plan is om met enorme rolsteigers te gaan werken. „Daar wordt dan aan de ene kant een decor van bijvoorbeeld een bos aan bevestigd en aan de andere kant een staddecor.” Deze hele productie is echt een 'hell of a job', zegt Bas Schulz, die vanuit de IJ-

selhallen de Zwolse Stadsproductie bijstaat met logistieke en locatiereguleerende taken. „Zeker in de tijdspanne waarin we werken. Zonder vrijwilligers gaat dit nooit lukken.” En die melden zich al welwillend aan. „Maar we kunnen echt nog wel mensen gebruiken”, zegt Koops. „Handige bouw-ers, mensen met aanhangers, mensen die wel willen schilderen, noem het maar op.”

Zonder die mensen is zo'n productie als deze niet mogelijk, zegt Schulz. „Dat heb ik bij heel veel grote festivals in het land wel gezien. De gunfactor om aan zoiets mee te werken, kun je deels creëren, maar hier lijkt het wel een sneeuwvalfeffect te hebben, zo'n bak enthousiasme. En dat zonder dat er nu ook maar iets tastbaars is.”

speciaal naar Nederland gekomen om een paar dagen te schaatsen”, zegt Laurens. Hij heeft nog nooit eerder in De Weerribben geschaast, wel in Giethoorn een paar jaar geleden. Gevraagd naar de eerste ervaringen zegt hij: „Even erin komen, maar heerlijk, het gaat goed.” Over de kwaliteit van het ijs zegt hij dat het in de loop van de dag minder is geworden, met ge-



Na deze geweldige ervaring wil ik nooit meer terug naar een kunstijsbaan

– Lucy

'Over' uit Londen voor een paar dagen schaatsen



▲ Laurens en Lucy zijn voor een paar dagen schaatsen vanuit Londen overgekomen naar de Kop van Overijssel. FOTO OOR VAN DALEN

Cor van Dalen

Hoogeweg

Laurens en Lucy zijn voor een paar dagen schaatsen vanuit Londen overgekomen naar de Kop van Overijssel. Het reikt de complete schaatsgrete die is uitgebroken nu het al een aantal dagen achtereen flink viest. Ondanks waarschuwingen dat het ijs nog niet overal betrouwbaar is, binden duizenden mensen de gladderijzers onder voor een tochtje in De Wieden en De Weerribben.

Na een flink aantal kilometers tussen de gemaaide rielanden, ploft een dik ingepakt stel neer aan de Hoogeweg. Het zijn Laurens (oorspronkelijk afkomstig uit de buurt van Tiel) en Lucy. „We zijn

► Bekijk de video op destentor.nl/video